

Misna slavlja i župni oglasi

Pon, 19. studenog	17.30 + Marijan Žilić (30. dan)
Uto, 20. studenog	17.30 + Fanika i Mijo Božičević
Srijeda, 21. studenog	17.30 Na čast Sv. Josipu: GOSPA od ZDRAVLJA + Marija, Janja, Mate i Marica Matovina; Marko i ob. Bičanić
Čet, 22. studenog	17.30 Za duh. zvanja: + Anka i Josip Božičević; Mate i Zora Grdić
Pet, 23. studenog	17.30 + Anton, Anka, Slavko i Ankica Žilić
Subota, 24. studenog	16 SKRADIK: Po nakani (al) 17.30 + Franjo Ševrović; Za pjevače i orguljaše Župe Zagorje, Za pjevače i orguljaše Župe Oštarije; Za pjevače i orguljaše Župe Cerovnik.
18. studenog KRIST KRST	10 SVETIŠTE: Misa za narod 12 CEROVNIK: + Franjo Špehar

- ŽUPNA KATEHEZA:** održava se po vjeronaučnim grupama od 16 do 16.45 sati.
- RODITELJI vjeroučenika 3. razreda** koji nisu sudjelovali na roditeljskom susretu, ukoliko su zainteresirani za prvopričesničko slavlje svog djeteta neka se obrate župniku.
- ŽUPNO VIJEĆE** pojedine župe ima 4. sjednicu: CEROVNIK u četvrtak, 22. studenog u 18.30 sati na Cerovniku; OŠTARIJE u petak, 23. studenog u 18.30 sati u Plovaniji.
- KARITAS** – susret volontera u subotu, 24. studenog u 10 sati na Ličkom Osiku.
- ZORNICE** – jutarnje mise u Došašću započinju u ponedjeljak, 3. prosinca u 6 sati.
- MEĐUGORJE** – najveće hodočašće domovinske Crkve u Međugorje činili su članovi i simpatizeri HDZ-a Karlovačke županije 10. i 11. studenog s 2300 hodočasnika u 46 busova. Na poziv župana Damira Jelića duhovni voditelji bili su fra Radovan Čorić iz Karlovca te pop Ante Luketić iz Oštarija uz pavlinskog novaka s Kamenskog.
- ČEPOVI** – skupljamo plastične čepove za liječenje djece. Ne bacajte čepove...
- ZVON za Vukovar** – vukovarski franjevci pozivaju župnike neka na dan stradavanja Vukovara, u nedjelju 18. studenog u 18.11 sati odzvine za Vukovar i Vukovarske žrtve...
- GOSPU od ZDRAVLJA** – osobito slavimo u Sv. Križu - Ogulin. Trodnevnicu i glavno večernje misno slavlje u srijedu, 21. studenog predvodi prof. dr. Ivan Bodrožić iz Splita.

„Samo je onaj rat naplaćen, kojim narod dobiva svoju slobodu.“

Ante Starčević, 1823. – 1896., hrvatski književnik i političar

Svetište Gospe od Čudesa, Oštarije
Subota, 17. studenog 2018.

**SRCE
VUKOVARA**

SPOMENDAN
žrtve Saborskog, Vukovara i
Škabrnje u Domovinskom ratu

17.30 sati - Sv. misa

Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

18. studenog 2018. • 33. NKG • God. IX. • br. 46 (429)

Sabrat će svoje izabranike s četiri vjetra

Čitanje svetog Evanđelja po Marku: U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: »U one dane, nakon velike nevolje, sunce će pomrčati i mjesec neće više svijetliti, a zvijezde će s neba padati i sile će se nebeske poljuljati. Tada će ugledati Sina Čovječjega gdje dolazi na oblacima s velikom moći i slavom. I razaslat će anđele i sabrati svoje izabranike s četiri vjetra, s kraja zemlje do na kraj neba. A od smokve se naučite prisposodbi! Kad joj grana već omekša i lišće potjera, znate: ljeto je blizu. Tako i vi kad vidite da se to zbiva, znajte: blizu je, na vratima! Zaista, kažem vam, ne, neće uminuti naraštaj ovaj dok se sve to ne zbude. Nebo će i zemlja uminuti, ali riječi moje ne, neće uminuti. A o onom danu i času nitko ne zna, pa ni anđeli na nebu, ni Sin, nego samo Otac.«

Riječ Gospodnja (Mk 13,24-32).

Učite se od smokve

Samo tko se uči od smokve, to jest tko omekšava svoje srce, takav može sebi dopustiti plodove života. U omekšanu srcu koje dopušta da u nj prodiru božanski sokovi u njegovim grudima može buknući život. No s druge pak strane, ako se ne natapa božanskom ljubavi, tada se ne može dogoditi ništa. U protivnom će se dogoditi da se usredotočujemo na koješta što nam nije važno, umjesto da se posvetimo životu milosti i zajedništva s Bogom po kojemu buja naš život. Zato Isus hoće da se usredotočimo na sadašnji trenutak, te da vlastitu vječnost ne promatramo kroz prizmu događaja koji će doći u jednoj dalekoj budućnosti, nego kroz prizmu sadašnjosti koja se već sada događa. A da se sada događa i da je vrlo aktualna može se razaznati slušajući Isusovu moćnu riječ. Kad osjetimo da je neprolazna i kad osjetimo da buja u našim životima, onda nam postaju jasne i i one nejasne riječi današnjeg Evanđelja. Ako nam snaga Isusove riječi progovori u srcu, onda čutimo i znamo da je blizu, da je na vratima, te da se ono što je on izgovorio zbiva u životu. A onaj tko osjeti da je Isusova riječ konačna u njegovoj duši, te da je to riječ punine od koje se ne može više imati, osjeća da je došla punina vremena, te mu ne preostaje drugo nego da se pripravlja na vječnost pogleda čvrsto usmjerenoga na onga tko dolazi na oblacima, jer ćemo ga nazrijeti na obzorjima našega života.

Tako ćemo mi vjernici osjetiti da smo primili neizmjerni dar od kojega uzvišenijega nema, svjesni kako nas ništa ne može poljuljati niti onda kad se sile nebeske budu ljuljale, da nas ništa ne može oboriti, pa ni onda kada zvijezde budu s neba padale, da će nam istinsko svjetlo svijetliti i onda kad pomrča sunce i mjesec. Opređjelimo se stoga za ovu neprolaznu stranu života, utisnimo u srce riječ koja neće nikada uminuti, kako bismo u njoj uživali po svu vječnost. A Gospodin nam je blizu, na vratima, pa ga nastojmo prepoznati i otvoriti mu vrata svoga srca. Ne dopustimo da prodemo mi i ovaj naraštaj, a da se za nas ne zbude njegov dolazak koji nas obdaruje životom vječnim i raduje nas neprolaznošću. (dr. Ivan Bodrožić)

„Bogu na svom jeziku: rimska liturgija na hrvatskom crkvenoslavenskom jeziku i na glagoljici“

Međunarodni simpozij održan je 13. studenoga na Papinskom institutu za Istok u Rimu, prigodom pohoda hrvatskih biskupa „Ad limina“. Povod tom svečanom događaju je 1150. obljetnica dolaska sv. Konstantina Ćirila i Metoda u Rim, papina blagoslova njihove misije među Slavenima i slavenskih bogoslužnih knjiga. Na skupu i izložbi sudjelovao je i predsjednik Papinskog odbora za povijesne znanosti o. Bernard Ardura.

Prigodno obilježavanje obljetnice održano je pod pokroviteljstvom Ministarstva vanjskih i europskih poslova Republike Hrvatske te u organizaciji Staroslavenskoga instituta u Zagrebu i Veleposlanstva Republike Hrvatske pri Svetoj Stolici. Želja i cilj organizatora bili su podsjetiti europsku javnost na posebnost hrvatskoglagoljske baštine u njezinu ćirilometodskom (istočnom) i rimsko-latinskom (zapadnom) kontekstu. Ta se posebnost očituje i u činjenici da su Hrvati stoljećima prije ostatka zapadne, rimokatoličke Europe Bogu mogli govoriti na jeziku koji nije bio latinski, a liturgijske su i druge knjige pisali i tiskali na pismu koje nije bilo latinica. Zbog toga su hrvatski crkvenoslavenski jezik i uglata, tj. hrvatska glagoljica ne samo hrvatska nego i dragocjena europska kulturna baština iz razdoblja prije II. vatikanskoga sabora (20. st.), nakon kojega je za cijeli svijet odobrena liturgija na narodnim jezicima. O različitim vidovima zadane teme govorili su inozemni suradnici Staroslavenskoga instituta. Prof. dr. Giorgio Ziffer (Accademia Ambrosiana u Milanu, Sveučilište u Udinama) izlagao je o Hrvatskoglagoljskoj rukopisnoj tradiciji i književnosti Slavia Christiana. Prof. dr. Johannes Reinhart (Institut za slavistiku Sveučilišta u Beču) naglasak je stavio na zapadno nasljeđe srednjovjekovne hrvatske kulture: glagoljsku književnost. Simpozij su prilozima obogatili i znanstvenici Staroslavenskoga instituta; akad. Ivanka Petrović (Accademia Ambrosiana u Milanu, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Staroslavenski institut u Zagrebu) održala je predavanje pod naslovom „Srednjovjekovna hrvatska književnost između ćirilometodske tradicije i zapadnoeuropske književne kulture: Slavia croatica“, dr. Vesna Badurina Stipčević (Staroslavenski institut u Zagrebu) usredotočila se na Sveto pismo u hrvatskoglagoljskim liturgijskim knjigama. Dr. don Kristijan Kuhar (Staroslavenski institut u Zagrebu) okupljene je upoznao s tradicijom rimske liturgije na hrvatskom crkvenoslavenskom jeziku.

Dr. Kuhar u predavanju je istaknuo da je i prije II. vatikanskog sabora i liturgijske reforme koja je (prešutno) unijela „narodni“ jezik u liturgiju, Crkva na istočnoj obali Jadrana slavila rimsku liturgiju na jeziku bliskom narodu – barem u određenom dijelu njegove povijesti. U predavanju je pojasnio da je izvor rimske liturgije na crkvenoslavenskom jeziku i glagoljskom pismo u samoj inkulturacijskoj misiji svetih Konstantina Ćirila i Metoda, koji 868.-869. godine u Rimu od pape Hadrijana II. dobivaju *placet* za svoje misijsko djelovanje i potvrdu ispravnosti i pravovjernosti njihova nauka. Isti će ponovno biti potvrđen nekoliko desetljeća kasnije oživljavanjem metropoljskog sjedišta sv. Andronika i posvećenjem sv. Metoda za sirmijskog nadbiskupa poslanoga od rimskoga prvosvećenika da bude natpastir svega slavenskog naroda u Panoniji i Moravskoj. Prevođenjem liturgijskih tekstova od vremena sv. Konstantina Ćirila i Metoda, počinje se stvarati „slavenska liturgijska književnost“, koja je po svim odlikama rimskoga obreda: euhološki su tekstovi prijevodi latinskih liturgijskih tekstova rimskih sakramentara, liturgijska se čitanja prilagođavaju rimskom obredu, obredni tekstovi odražavaju rimsku liturgijsku tradiciju. Sve je to sačuvano u staroslavenskim kanonskim spomenicima te u fragmentima glagoljskih sakramentara do 12. stoljeća. Kraj 9. ili početak 10. stoljeća početak je hrvatske glagoljske liturgijske tradicije. Premda historiografski izvori iz 10. stoljeća, posebno akti splitskih crkvenih sabora iz 925. te

1060. godine donose pokušaje zatiranja ove liturgijske prakse, oni svjedoče da je u području srednjovjekovne Dalmacije i Hrvatske ona već ukorijenjena te postaje tradicija. I njezin kontinuitet traje, usporedo s latinskom rimskom liturgijom, sve do 20. stoljeća.

Hrvatski glagoljaši, dijecezanski svećenici (tzv. popovi glagoljaši), te benediktinci, pavlini i franjevci trećoređci, zauzeti su u prevođenju i priređivanju hrvatskoglagoljskih liturgijskih knjiga rimskoga obreda, koje se po sadržaju, pa i po kodikološkim osobinama ni u čemu ne razlikuju od latinskih rimskih liturgijskih kodeksa. Vrijeme „procvata“ hrvatskoga glagoljaštva, ponajprije kao duhovne, crkvene tradicije temeljene na liturgijskoj književnosti, je 13. stoljeće, kada glagoljaši uzimaju sv. Jeronima za zaštitnika svoga liturgijskog jezika i hrvatskoglagoljske liturgije. Papa Inocent IV. godine 1248. i 1252. daje dopuštenje senjskom biskupu i krčkim benediktincima da – premda tradiciji ukorijenjenoj u njihovim krajevima, koriste hrvatski crkvenoslavenski jezik i liturgijske knjige pisane glagoljicom. U tijeku procvata hrvatskoga glagoljaštva nastaju brojni, a danas u desecima sačuvani misali i brevijari pisani glagoljicom i iluminirani iluminacijama po zapadnom običaju. I prva tiskana hrvatska knjiga 1486. je glagoljski misal secundum consuetudinem romanae curiae. Doba tiska također ostavlja na desetke sačuvanih cjelovitih misala i brevijara, te zbornika duhovnoga sadržaja, koji i nakon Tridentskog koncila ostaju u uporabi, ne samo u onim područjima kojima je Inocent IV. dao dopuštenje, nego i duž čitave istočne obale Jadrana pa do područja današnje Zagrebačke nadbiskupije. Liturgijski sadržaj tih rukopisnih i tiskanih misala i brevijara je rimskoga obreda: euhološki tekstovi, od fragmenata iz 9./10. stoljeća do poslijetridentskih misala, izražavaju rimski liturgijski literarni genij, koji preveden s latinskog na hrvatski crkvenoslavenski jezik čuva romama sobrietatis i concinnitatis te teološku pravovjernost, naveo je u predavanju dr. Kuhar. Istaknuo je da su imena glagoljaša koji su priređivali i prevodili liturgijske knjige ostala zapamćena u hrvatskoj književnoj povijesti: od pisca Butka, kneza Novaka, Šimuna Kožičića Benje, Rafaela Levakovića, Ivana Paštrića i Matea Karamana, pa do praga 20. stoljeća kada 1893. godine u Rimu, kanonik sv. Jeronima Antun Dragutin Parčić priređuje posljednji rimski misal na glagoljici i hrvatskome crkvenoslavenskom jeziku. Njihovo djelo, može se s pravom nazvati nastavkom djela sv. Konstantina Ćirila i Metoda koji su tek 1880. godine uvršteni među svece Katoličke Crkve, a papa Pio XI. godine 1927. u pismu *Quod sanctum Cyrillum* nazvao ih je „Orientis filios, patria Byzantinos, gente Graecos, missione Romanos, apostolatus fructibus Slavos“. Premda je, nakon smrti sv. Metoda 885. godine, prema povijesnim podacima, nastupio progon njegovih učenika, te je njihovo djelo ugašeno u Moravskoj i Panoniji, ono je pustilo korijenje na prostoru istočne obale Jadrana, te stvorilo tradiciju koja je – temeljena na rimskoj liturgiji i liturgijskoj književnosti – postala nositelj hrvatskog katoličkog identiteta, te opstalo unatoč pokušajima zabrane, zatiranja ili progonstava kao vjerna tradicija Rimske Crkve. **Neki će liturgičari i povjesničari čak reći da je hrvatsko glagoljaštvo, tj. slavlje rimske liturgije na hrvatskom crkvenoslavenskom jeziku, bilo preteča onoga što se ostvarilo nakon II. vatikanskog koncila u općoj rimskoj Crkvi, a da je čak i bilo poticaj dopuštenju slavlja kršćanskih otajstava na narodnome jeziku. Da bi očuvali tradiciju i u 20. stoljeću, godine 1980. priređen je Red mise na hrvatskom crkvenoslavenskom jeziku po obredu sv. Pavla VI., te se i danas misa slavi na ovom jeziku u svećanijim prigodama u onim biskupijama i redovničkim zajednicama u kojima je tradicija trajala kontinuirano više stoljeća, rekao je u predavanju dr. Kuhar.**

Potom je otvorena izložba u Muzeju Bazilike sv. Marije Velike. Autorski je potpisuju znanstvenici Starosl. instituta dr. Ivan Botica, dr. K. Kuhar i dr. Sandra Požar, a za javnost će biti otvorena do 30. studenoga. izložbe glazbeno je popratila dr. Katarina Livljanić (Sorbonne – Sveučilište u Parizu) solo izvedbom glagoljskih napjeva kao i onih nadahnutih glagoljskim i srednjovj. latinskim napjevima. (RIM – IKA)